
Хилда Дулийл

ЕПИГРАМ

Епиграм

(По Грку)

Она златна је отишла са гозби,
Она, љубимица Артиметусова,
Ласта, сјајна Хомеона,
Отишла са драгим цвркутом.

Приап

(Чувар воћњака)

Видела сам прву крушку
Како пада.
Трагалац за медом, златом прошаран,
Жути рој
Није био бржи од мене
(Сачувај нас љупкости!)
И осетила сам се пало
Плачући.
Ти си нас критиковала својим цветовима;
Сачувај нас лепоте
Воћних стабала!

Трагалац за медом
Се не зауставља.
У ваздуху одјекује песма,
И сама сам оборена.

О грубо истесани
 Боже воћњака,
 Доносим ти понуду;
 Мада сам ниси леп
 (Сине бога),
 Сачувај нас љупкости.

Опале лешнике,
 Најзад ољуштене из својих зелених омотача,
 Грожђе, црвено-љубичасто,
 Његове бобице
 Цуре вином,
 Већ распукле нарове
 И смежурану смокву,
 И нетакнуте дуње
 Доносим ти на жртву.

Ореада

Усковитлај се море -
 Усковитлај своје зашиљене борове
 Пљусни своје велике борове
 На наше стене,
 Завитлај своје зеленило преко нас,
 Прекриј нас својим локвама боровине.

Вече

Светло прелази
 Са обронка на обронак
 Са цвета на цвет.
 Крунице, широко отворене
 Под светлом
 Побледе.
 Латице се скупљају,
 Плави вршци се савијају
 Према плављем срцу
 И цвеће је изгубљено.

Пупољци дрена још су бели
 Али сенка се уздиже

Из корена дрена
Црно пузи од корена до корена,
Сваки лист
Гравира други лист на трави
Сенка тражи сенку
И обоје су - и лист
И сенка листа изгубљени.

Ситалке

Дошао си на растојање
Лепше
Него иједан подземни бог
У дворани испод
Далеких обала Ликије,
Више него иједан небески бог
Који нас не додирује
Овде на засејаној трави.
Чак, него Агрестес
Скупљајући порушено лишће.

Хермес путева

1

Отврдли песак се разбија
И његова зрна су
Чиста као вино.

Далеко изнад његовог пространства
Ветар
Играјући се на широкој обали
Гомила мале гребене
И велики таласи
Преламају се преко њих.

Али више него са запенушаних путева
Мора,
Знам га са раскршћа
Хермеса, који је чекао.

Неодлучан,
 Суочен с три пута
 Дочекујући путнике,
 Он кога воћњак мора
 Заклања од запада,
 Са истока
 Трпи ветар са мора;
 Суочава се са великим динама.

Ветар премешта
 Дине,
 И храпава, скорела трава
 Одговара.

Хеј,
 Пљуште ударци бича око мојих чланака!

2

Мали је
 Овај бели поток
 Што тече испод земље
 Из тополама засењеног брда,
 Али вода је слатка.

Јабуре на малом дрвећу
 Тврде су,
 Превише мале,
 Прекасно сазреле
 Од очајног сунца
 Које се бори кроз морску измаглицу.

Гране дрвећа
 Увиле су се
 Бројним лепетима,
 Увијене су гране са малим листовима,
 Али њихова сенка
 Није сенка врха катарке
 Ни сенка искиданих једара.

Хермесе, Хермесе,
 Велико море је пенило,

Шкргутало зубима крај мене;
Али ти си чекао
Онде где се морска трава
Мрси са травом копна.

Башта

1

Чиста си,
Ружо из камена,
Тешка као град.

Могла бих састругати боју
Са латице,
Као да скидам боју са стене.

Ако бих могла да сломим тебе
Могла бих сломити дрво.

Ако бих се могла помаћи
Могла бих сломити дрво,
Могла бих сломити тебе.

2

О ветре,
Распори јару
Исеци јару
Раскомадај је на дроњке.

Воће не може пасти
Кроз овај густе ваздух:
Воће не може пасти у јару
Која га потискује и тупи
Шиљке крушака
И округлине грожђа.

Исеци јару,
Узори кроз њу,
Усмери је на једну и на дугу страну
Твога пута.

Базен

Да ли си жив?
 Додирујем те.
 Подрхтаваш као морска риба.
 Покривам те својом мрежом.
 Шта си - ти потчињени?

Морска ружа

Ружо, дивљакињо ружо,
 Осакаћена, са само неколико латица
 Мршави цвете, танки,
 Проређеног лишћа,

Драгоценија
 Него мокра дужа
 Сама на грани -
 Стојиш на спруду.

Закржљала, малих листова,
 Бачена си на песак
 Подигнута си
 У искричавом песку
 Који се миче на ветру.

Може ли ружа у зачинима
 Да исцеди тако резак мирис
 Очврснуо у листу?

Ако ме пустиш да певам

Ако ме пустиш да певам,
 Тај Бог ће бити
 Милосрдан сваком од нас који
 Нашли смо својствену дивљу Дафне
 На дрвету, на кори,
 И свакоме који слика
 У подножју напуштеног стуба
 Слику
 Хијакинта.

Епитаф

Дакле, ја могу рећи:
“Умрла сам од живљења,
Живевши један сат.”

Дакле, они могу рећи:
“Умрла је желећи
Дар који човеку није дат.”

Дакле, ти можеш рећи:
“Грчки цвет, грчка екстаза
Враћа правом смеру

Оног ко је умро
Пратећи
Замршене песме изгубљену меру.“

Еурипидов Ифигениј на Аулиди

Хор халкишких жена (одломак)

4

Ако би неки бог стао овде
Не би могао да проговори
Пред овим призором бродова
Окруженим бродовима.

Ова лепота је превише
За сваку жену.
Гори у мојим очима.

Формација је рог од слоноваче.
Мирмидонци у педесет дрхтавих бродова
Налазе се сдесна.

Ово су Ахилови бродови.
На прамац сваког
По једна богиња просипа злато:
Водени духови изрезбарени су у сузама богова.